

Dingsdag

den 10 Maart

De Acten van het Gouvernement en van de Geconstitueerde Magten, in de Koninklijke Courant geplaatst, zijn officieel.

NB. Alle Brieven, Stukken, Pakketten, Advertentiën, Gelden, enz., aan deze Courant gericht, moeten franco of vragevrij toegezonden worden, onder het adres aan den Directeur der Koninklijke Courant in den Haag.

H. O. L. L. A. N. D.

LEYDEN den 9 Maart.

ONZE Stads-Courant bevat weder drie stukken, tot den ramp van den 12 Jan. II. betrekkelijk. Het eerst is een Extract-Besluit van Wethouders, bepalende, welke teekeningen der nangerigte verwoesting het best en nauwkeurigst goordeeld zijn, namelijk die van den Heer *Filgerhuis*, uit te geven door *P. H. Meyers en Comp.*, te Amsterdam; die van den Heer *Nunaa*, uit te geven door *J. Groenewoud Jz.*; en eindelijk die van den Heer *J. W. Picheman*, welke laatste vooral het akeig en grootsch Tafreel van den noodlottigen nacht van 12 Januarij natuurlijk en treffend voorstelt. Ook hebben de goedkeuring van Wethouders weg gedragen de teekeningen van den staat, waarin het verwoeste gedeelte der Stad zich voor de vernieling bevond, vervaardigd door *A. Polet en Jacob Timmermans*. — Het tweede stuk is een kennisgeving van verscheidene wederom ingekomere bijzondere wiken. — Het derde, eindelijk, een bericht der Hoof-Commissie, ter verschaffing van weik aan de behoeften dezer Stad, bij welk zij aankondigt, dat daartoe provisioneel, en zonder uitsluiting van anderen arbeid, gekozen is het spinnen van wol, en fabriceeren van alle wollen manufacturen, welke niet vallen in het vak der alhier bestaande fabrieken; met uitnoodiging aan hen, die deze amsigting door het opdragen van leverantiën zouden willen begunstigen, of ook de zondanigen, die in de posten van Directeur, Oziener of Werkbaas gebruikt wenschten te worden, om zich, zoodra mogelijk, schriftelijk te adresseeren aan den Heer *C. J. J. Wyckerhelt-Bisdom* alhier.

DEN HAAG den 8 Maart.

Bij Koninklijke Decreeten en Besluiten van den 5 en 6 dezer maand, zijn gedaan de navolgende benoemingen, als:

Van de Generaals van *Boccon en Broux*, en den Kolonel *Quysen*, tot Leden van de Hooge Militaire Vierfchaar, in plaats van den Luitenant-Generaal van *Rechteren*, den Generaal-Majoor *Lewe*, beiden overleden, en den Kolonel van *Sandick*, benoemd tot Kommandant der Militaire School te Hondsholredyk.

Van den Heer *B. H. van de Sande*, te Meppel, tot Lid der Commissie van Landbouw in Drenthe.

Van de volgende Jonge Lieden tot Onder-Officieren Elèves:

<i>Hugonpoth tot Aerdt.</i>	<i>L. F. Hanewinkel.</i>
<i>H. Bekkuff.</i>	<i>C. C. Merz.</i>
<i>R. C. de Gignoux.</i>	<i>A. Brandel.</i>
<i>A. Divoitonnés.</i>	<i>G. de Villeneuve.</i>
<i>A. Musquetier.</i>	<i>J. J. J. G. Herr.</i>
<i>J. H. Falboer.</i>	<i>L. E. Dircks.</i>
<i>J. E. de Witte van Haemstede.</i>	<i>J. A. Telsier.</i>
<i>J. G. van Gennep.</i>	<i>J. Wagenaar.</i>
<i>A. B. Luykel.</i>	<i>W. F. C. van Buro.</i>
<i>C. B. de Laweck.</i>	<i>L. F. B. M. Mathieu.</i>
<i>J. Stoks.</i>	<i>J. B. de Salls.</i>
<i>C. Acher.</i>	<i>A. Linden.</i>
<i>C. P. Ramps.</i>	<i>G. P. I. L. de Rochemont.</i>
<i>D. D. L. le Grand.</i>	<i>G. C. van de Polder.</i>
<i>M. F. Sluytman.</i>	<i>G. A. van Dyck.</i>
<i>J. Kersteman.</i>	<i>J. G. Bresler.</i>
<i>G. A. Kriasveld.</i>	<i>P. C. Sangville.</i>
<i>J. Buchner.</i>	<i>W. B. L. Douz.</i>
<i>J. A. G. Sieverts.</i>	<i>P. Overduyn.</i>
<i>A. van Borcharen.</i>	<i>E. S. Haverkamp.</i>
<i>J. A. C. Bax.</i>	<i>D. Dolléman.</i>
<i>G. J. Roldanus.</i>	<i>S. J. van Malsum.</i>
<i>C. G. Auwers.</i>	<i>J. L. Barre.</i>
<i>C. L. J. C. Manuel.</i>	<i>J. Roest.</i>
<i>J. S. van Marle.</i>	<i>M. ten Cate.</i>
<i>C. de Sternbach.</i>	<i>P. J. Bourier.</i>

KONINKLIJK DECREET van den 24 Februarij 1807.

LOUIS NAPOLEON, door de gratie Gods en de Constitutie des Koninkrijks, Koning van Holland.

Wij hebben gedecreteerd en decreteeren:

Art. I. Er zullen Costumien zijn voor de Geconstitueerde Autoriteiten, en andere Personen in het 3de Artikel genoemd, in dier voegen als dezelve; bij dat Artikel, voor ieder van hen zullen worden bepaald.

1. Er zal groot, middelbaar en klein Costume zijn.

Het groot Costume zal bestaan in een gekleeden Rok, in den vorm thans bij den Hove geadopteerd; zullende, voor zoo verre dezelve gebordurd zijn, het Model voortaf aan onze goedkeuring moeten worden onderworpen.

Het middelbare Costume zal gelijk zijn aan het groote, met dit onderscheid nogans, dat het borduurzel slechts de helft der breedte van dat van het groot Costume zal hebben, en dat op de zakken geen borduurzel in het geheel zal gelegd worden.

Het klein Costume, het welk niet anders dan tot gebordurde Costumes betrekking heeft, zal insgelijks den vorm van het Kleed hebben, doch alleenlijk gebordurd zijn op de kraag en opslagen, ter breedte van het borduurzel van het middelbare Costume.

Het klein Costume zal in presentie van Hunne Majesteiten niet gedragen worden, dan door de genen, welke daar toe verlof zullen hebben bekomen.

Men zal het klein Costume nimmer dragen, wanneer men zich in dietst, of in de uitoefening van zijne functiën aan het Hof bevindt.

De genen, welke verlangen mogten het groot Costume ook dan te dragen, wanneer zij met het middelbare Costume zouden kunnen volstaan, zullen zich het laatste niet behoeven aan te schaffen.

3. Het Costume der Ministers zal van donker-blaauw laken zijn, met een breed Goud borduurzel en witte zijde voering.

Het Vest van wit zijde laken, met het borduurzel van het kleed.

De Broek zal insgelijks van wit zijde laken zijn, met een gebordurd klee-band, of van zwart satijn, zonder borduurzel; het Vest en de Broek van het klein Costume zullen zoodanig zijn, als men zal geöfunden.

Dit laatste zal geöfserveerd worden ten aanzien van alle kleine Costumes.

De Secretarissen Generaal der Ministers zullen voor Costume hebben, laken van dezelfde kleur als de Ministers, met een Borduurzel gelijk aan dat van het middelbare Costume der Ministers, doch in blaauwe geënneerde zijde; het Vest zal zijn van witte zijde, met het borduurzel van het kleed; de Broek van zwarte zijde of satijn.

Het Costume der Militaire Groot-Officieren van het Koninkrijk zal dat zijn, hetwelk voor hen gearresteerd is.

Het Costume der Groot-Officieren van de Kroon zal dat zijn, hetwelk voor hen bepaald is bij de Etiquette van het Koninklijk Paleis, met onze goedkeuring gepubliceerd.

Het Costume der Staats-Raden zal van donker blaauw laken zijn, met een breed borduurzel van geel geënneerde zijde, of van goud, naar goedvinden, en witte zijde voering.

Het Vest van witte zijde of laken, met het borduurzel van het kleed; de Broek van zwarte zijde of satijn, of wit laken; de Secretarissen-Generaal hetzelfde, met deze uitzondering, dat het borduurzel groen en wit zal zijn.

Het Costume van het Wegevend Lichaam zal van zwart laken zijn, met een breed goud borduurzel en witte zijde voering.

Het Vest van witte zijde of laken, even als het kleed; met goud gebordurd; de Broek gelijk aan het kleed; de voering van het klein Costume zal van hetzelfde laken zijn als het kleed. Dat van den Griffier hetzelfde, met deze uitzondering, dat het gebordurd zal zijn met geel zijde.

Het Costume der civile en militaire Officieren van het Paleis zal zoodanig zijn, als hetzelfde voor hen bepaald is bij de Etiquette van het Koninklijk Paleis.

Het Costume der Ambassadeurs en Ministers buiten 's Lands zal van hemelsch blaauw laken zijn; met een breed zilver borduurzel, en witte zijde voering; het Vest van witte zijde of laken, gebordurd even als het kleed; de Broek van zwarte zijde of satijn.

Het Costume der Generaals Officieren der Land- en Zeemagt zal zoodanig zijn, als hetzelfde door Ons bepaald is.

Het Costume van de Nationale Rekenkamer zal van bruin laken zijn, met een smal goud borduurzel, en witte zijde voering.

Het Vest van witte zijde of laken, even als het kleed, met goud gebordurd; de Broek gelijk aan het kleed, of van zwarte zijde of satijn.

De Secretarissen van de Nationale Rekenkamer zullen hetzelfde Costume hebben als de Leden, met deze uitzondering, dat het borduurzel zal zijn van grijze geënneerde zijde.

Het Costume der Departementale Administratiën zal, na derzelver organisatie, door ons geregeld worden.

Het Costume der Hoven van Justitie zal van zwart laken zijn, de voering, het Vest en de Broek van laken of zijde van de kleur van het kleed.

met uitzondering van de Officieren der Land- of Zee-magt in de Hooge Militaire Wierschaar zitting hebbende, welke het Costume, aan hunne rangen geëtrancheerd, zullen dragen.

In de groote Ceremoniën zal de kleeding der Leden van de Hoven van Justitie, geene Militairen zijnde, bestaan in den zwassen Tabbaard.

Het Costume van de Auditeurs des Konings zal in dier voegen blijven, als hetzelfde actueel door hun wordt gedragen, en zoo als hetzelfde bij ons Decreet van den 4 October 1806 N°. 30 is vastgesteld.

Het Costume der Auditeurs van den Staatsraad zal van donker blaauw laken zijn, met Brandebourgs in geele gencenceerde zijde geborduurd, en witte zijdevoering; het Vest van witte zijde of laken zonder borduurzel; de Broek van zwarte zijde of satijn, of wit laken.

De Gemeente-Besturen en Plaatselijke Regtbanken zullen geen Costume hebben, ten ware zulks door hen mogt worden convenabel geoordeeld; in dat geval zal derzelver Costume niet anders kunnen wezen dan van zwart laken, de Voering, het Vest en de Broek van dezelfde kleur, daar bij voegende zoodanige andere distinctieve teekenen, als zij convenabel zullen oordeelen, mits dat deze distinctiën niet anders dan binnen huane Gemeente gedragen worden, en niet in eenig borduurzel bestaande.

In publieke Ceremoniën zullen zij eene gekleede zwarte Rok dragen, het Vest en de Broek van hetzelfde, zonder eenig ander distinctief teeken.

4. Voor alle de groote en middelbare Costumes, welke geborduurd zijn, zullen de Knoop even als het Kleed geborduurd zijn.

Aan de kleine Costumes zullen metalen Knoop, de Leeuw voerende, gehecht worden.

5. Het zij in groot, in middelbaar of klein Costume zijnde, zal men altijd een Degen en driekantigen Hoed dragen. Alle Personen, van welke Costumen het borduurzel een gedeelte uitmaakt, zullen eene witte pluim in den Hoed dragen, wanneer zij in groot en middelbaar Costume zijn.

6. Wanneer men in het geval is van meer dan één der functiën, in het 3de Artikel vermeld, te bekleeden, zal men de faculteit hebben altemin het Costume te dragen voor die functie bepaald, welke het hoogste in rang is.

7. Het groot Costume zal gedragen worden in alle de publieke Ceremoniën en Plegtigheden, en het middelbaar, zoo dikwijls als men te voren bevestigd is, dat men zich in tegenwoordigheid van eene van Hunne Majesteiten zal bevinden.

8. Onze Minister Secretaris van Staat is belast met de executie van het tegenwoordig Decreet.

Gegeven in Ons Koninklijk Paleis in den Haag, den 24 Februarij van het jaar 1807, en van Onze Regering het Eerste.

(Geteekend)

(Onderstond)

(Geteekend)

DEN HAAG den 9 Maart.

Op gister zijn ter beëdiging aan Z. M. gepresenteerd de navolgende Personen, als:

Door Z. E. den Minister van Financiën: de Heer G. J. Pymant, Directeur-Generaal van de Posten van het Koninkrijk.

En door Z. E. den Minister van Oorlog, de Heeren: *Rensse van Wilp*, Stalmeester van H. M. de Koningin, en *Umar*, Chef van den Generalen Staf der 5de Divisie, Brigadiers des Legers; *Raaff*, Kolonel-Adjunct, ter dispositie van den Minister der Koloniën; *Attenhoven*, Luitenant-Kolonel der Gendarmerie; *van Reenen*, Luitenant-Kolonel der Artillerie; *Verhorst*, Luitenant-Kolonel van het 3de Bataillon des 6den Regiments Infanterie; *Snouckaert van Schauburg*, Luitenant-Kolonel-Adjunct van den Generalen Staf; *Reynst*, *Chuffart*, *van den Berg* en *Sluys*, Commisarisfen van Oorlog, Adjuncten van den Generalen Staf.

F R A N K R Y K.

PARYS den 5 Maart.

De Moniteur van heden bevat het achtergebleven 59ste Legerberigt. Het is van den navolgenden inhoud:

NEGEN-EN-VIJFTIGSTE BULLETIN der GROOTE-ARMEE.

PRUISSISCH-EYLAU den 14 Februarij 1807.

De Vijand vat post achter de Pregel. Onze Veld-ontdekkers zijn voor Koningsbergen; maar de Keizer heeft goedgevonden zijne Armee de Winkwartieren te doen betrekken, in diervoege, dat zij nabij genoeg zij, om de linie van den Weixel te dekken.

Het aantal stukken geschut, welken men sedert het gevecht van Bergfried vermeersterd heeft, belooft omstreeks zestig. De vier-en-twintig, welken de vijand in den slag van Eylau heeft achtergelaten, zijn naar Thorn afgezonden.

De vijand heeft het hier nevens gaand berigt verspreid. Alles daarin is valsch. De vijand heeft de Stad aangetast, maar is telkens afgeslagen. Hij erkent twintig duizend man aan dooden en gekwetsten verloren te hebben. Zijn verlies is veel zwaarder. De verovering van negen Adelaars is even zoo valsch als de bemagtiging der Stad.

De Groot-Hertog van Berg heeft nog altoos zijn Hoofdkwartier te Wittenberg, dicht aan de Pregel.

De Generaal *d'Hautpoul* is aan zijne wonden gestorven. Hij wordt algemeen betreurd. Weinige Krijgslieden hebben een luisterrijker eind gehad. Zijne Divisie Kurassiers heeft in alle de gevechten den schitterendsten roem behaald. De Keizer heeft geijst, dat zijn ligchaam naar Parys gevoerd worde.

De Brigade-Generaal *Bonardi-Saint-Sulpice*, aan de vuist gewond, wilde niet naar het Veld-Hospitaal, maar bleef met zijne Ruiters ten tweedenmale op den Vijand in. Z. M. is over deszelfs diensten zoo voldaan geweest, dat hij hem tot Generaal van Divisie benoemd heeft.

De Maarschalk *Lefebvre* is den 12 naar Marienwerder gerukt. Hij heeft aldaar 7 Eskadrons Pruisen gevonden, hen overhoop geworpen, 300 man, waar onder één Kolonel, één Majoer en verschiedene andere Officieren, gevangen genomen, en 250 paarden bemagtigd. Het geen aan dit gevecht heeft mogen ontsnappen is binnen Datzig gevlugt.

(Het Russisch Berigt, van het welk in dit Bulletin gesproken word, is bij hetzelfde niet gevonden.)

Bij gelegenheid der (in de Koninklijke Courant van gister gemelde) behoudne terugkomst van den Admiraal *Willanuez*, te Brest, doen onze Dagbladen de volgende opgave, het Eskader diens Vlootvoogd betreffende:

Van de zes Linie-Schepen, welke de Divisie van den Vice-Admiraal *Willanuez* uitmaakten, zijn *le Casard* en *le Veteran*, reeds sedert langen tijd, in onze Havens terug gekeerd: *l'Esol* en *le Patriote* bevinden zich in de Vereenigde Staten. *L'Impétueux*, na den Orkaan doortaan te hebben, waarbij het Engelsch Fregat *the Chicoster*, benevens een groot aantal andere Schepen, vergaan zijn, werd tegen de kusten van Chesapeake verbijzeld, doch de geheele Equipage gered. *Le Foudroyant*, door den zelfden Storm genoodzaakt in de Havana binnen te loopen, is thans behouden te Brest terug gekeerd. Dus heeft deze Divisie, na zulk eenen langen togt op de kusten van Afrika, bezuiden de linie, in de Zeeën van Braziliën, bij de Antillische Eilanden, en ten Noorden der Vereenigde Staten, alle de vijandijke Smaaldeelen, die haar vervolgden, misleid, aanmerkelijke schaden aan den Engelschen handel toegebracht, en tegen eenen overal overmagtigen Vijand, die pocht over alle de Zeeën te heerschen, niet één enkel Schip, verloren.

T U R K Y E N.

CONSTANTINOPOLEN den 15 Januarij.

In het laat van het afgelopen jaar waren de drie Bevelhebbers over de geregelde troepen uit Azia, die in den jongsten Veldtogt tegen de Serviërs gediend hadden, in deze Hoofdstad aangekomen. Zij werden terstond voor den Divan geroepen, alwaar zij omstandig verslag moesten doen van de gebeurtenissen, in dien Veldtogt voorgevallen, en hun gedrag verdedigen tegens zekere mislagen, welken men hun te last legde. Na eene rijpe beraadslaging, heeft de Divan uitspraak gedaan, dat zij niet schuldig waren. De eerste der Bevelhebbers, *Ibrahim*, Vizier van Scutari, is den 4 Januarij naar gezegde plaats terug gekeerd. De beide anderen, *Selif* en *Ejub*, hebben een commando gekregen in de Armee, die zich bij Adrianopolen verzamelt. Het Corps troepen, 't welk nog in Bulgaryën stond, moet zich insgelijks met die Armee vereenigen. Voor het overige, is men door geheel het Ottomannisch Rijk met allergeeueste toebereidselen bezig. Bij herhaling hebben alle de Pachas bevel ontvangen, om de bijeenbrenging der troepen, welken zij leveren moeten, te bespoedigen, en de jonge Muzulmannen nemen met ijver dienst onder de nieuwe Corpsen, die in deze Hoofdstad worden opgerigt.

Naar men verzekert, heeft ons Hof aan den Engelschen Ambassadeur doen afvragen, welke partij zijn Hof, bij het uitbreken van den Oorlog tuschen de Porte en Rusland, zou nemen. Die Gezant moet ten antwoord gegeven hebben, dat Engeland Neutraal zou blijven, bijaldien de Porte geenemande verbintenis met Frankryk aanging, om gemeenschappelijk met die Mogendheid te handelen. Van de reize des Russischen Gezants, Graaf *Italinski*, verneemt men, dat hij Smirna aangedaan heeft, ten einde den Consul zijner Natie aldaar aan boord te nemen, om vervolgens, naar men onderstelt, met denzelven naar Corfu onder zeil te gaan.

VAN DE GRENZEN den 15 Februarij.

Van het gevecht, hetwelk aan gene zijde van den Donau heeft plaats gehad, verneemt men nadere bijzonderheden. In den begiine van Januarij was een Corps Ottomannische troepen, hetzelfde, hetwelk uit Bucharest terug getrokken was, den Donau wederom overgegaan, en had post gevat omstreeks Silistria, alwaar het versterkt moest worden, door eene menigte kleinere Corpsen, die van alomme in aantogt waren. Tevens was uit Widdin een gedeelte der troepen van *Paswan-Oglu* uitgezukt, en had te Smerdam post gevat. Tuschen deze benden, en de Russische voorhoede van den Generaal *Miloradowich*, is het gevecht voorgevallen, van welks uitlag reeds bij vorige berigten melding gemaakt is, en waarin de overwinning den Russen zoo veel volks gekost heeft. Sedert eenigen tijd heeft *Paswan-Oglu* onderscheidene versterkingen bekomen, en men meent te mogen hopen, dat hij de Russen zal kunnen sluiten, tot dat de Armee, die omstreeks Adrianopolen verzameld wordt, in staat zij te Veld te komen; moettende behalven dezelve nog een afzonderlijk Corps op de been gebragt worden, om de Montenegrijnen en Albanezen in ontzag te houden, en naar verisch der omstandigheden gemeenschappelijk te handelen met de Fransche troepen in Dalmatiën. Over het algemeen schijnt de Porte thans, nu het de gemeene verdediging van het belang en het geloof der Ottomannen betreft, een bijzonder vertrouwen in *Paswan-Oglu* te stellen. Men verneemt, dat zij hem tot Bevelhebber over alle de troepen, die uit Bulgaryën en Bosniën in aantogt zijn, benoemd, en alle de Pachas der Provinciën onder zijn bevel gesteld heeft. Ook *Kuzanzi-Ali* is tegenwoordig met zijne Kerfalen te Widdin, alwaar *Paswan* hem het bevel over een Corps van 2000 man heeft opgedragen. Tuschen den 10 en 20 Januarij zijn ook nog eenige Divisiën Russische troepen te Bucharest aangekomen, en hebben hunnen marsch naar den Donau voortgezet.

I T A L I E N.

NAPELS den 14 Februarij.

Uit dit Koninkrijk, van waar sints lang niets anders te melden was, dan de blijken van eentoenemende welvaart der Ingezetenen, het gelukkig gevolg der herfelde rust, en der zorgen van ons Gouvernement, kan men thans wederom het berigt geven eener krijgsverrigting, die voor het behoud dier rust van de allergeukkigste gevolgen zijn moet. Amantea, eene versterkte plaats, binnen welke het overschot der rovers, die de Engelsen op onze kusten ontscheet hadden, tot nog toe eene wijkplaats gevonden had, is den 5den dezer, door den Franschen Commandant in Calabriën, Generaal *Peyre*, veroverd.

Even gelukkig voor ons is de uitkomst geweest eener nieuwe onderneming, welke de Engelsen tegen het Eiland Tremiti, in de Adriatische Zee ten uitvoer wilden brengen. Zij waren reeds bezig om eene geschikte plaats ter landing uit te kiezen, doch de onstuimigheid der Zee, en de toebereidselen, welken zij aan wal

zagen nemen, hebben hen doen besluiten om van hun voornemen afzien.

Uit Dalmatiën hebben wij tijding ontvangen, dat de Pacha van Janina zijne troepen met die van den Franschen Generaal Latris-son vereenigd heeft.

D U I T S C H L A N D.

TRIEST den 12 Februarij.

Thans bevinden zich, ter onzer Reede, buiten bereik van het geschut, eenige Russische en Engelse Linie-Schepen en Fregatten, die dan eens het anker werpen, en dan eens oplaveeren. Die Schepen kunnen niet in onze haven komen, aangezien Cattaro nog niet aan de Oostenrijkse troepen is teruggegeven, ten einde aan de Franschen overgeleverd te worden. Wanneer een dazer Schepen Triest nadert, komt het Garnizoen in de wapenen, en de Kanoniers staan, met brandende lonten, op de batterijen der haven gereed, ten einde de minste onderneming ter landing te keer te gaan.

Inmiddels heeft 'er, den 9 dezer maand, tusschen onzen Gouverneur en den Engelschen Vlootvoogd, eene bijeenkomst plaats gehad, waar in bepaald is geworden, dat Triest, op dit oogenblik, niet als geblokkeerd zal worden aangemerkt. Wij hebben, nogtans, alle reden om voor het vervolg beducht te zijn, aangezien onze haven steeds, om de bovenaangehaalde redenen, voor de Russen en Engelschen gesloten blijft. Men heeft, deswegen, eene Estafette naar Weenen afgezonden.

KASSEL den 18 Februarij.

De Staten onzes Lands (welker bijeenroeping reeds in eene vorige gemeld is) zijn, den 9 dezer, voor de eerste maal bijeengekomen. Men leest deswegen, in dezer Stads-Courant, het volgende artikel:

Zij hebben zich beijverd door eene geldlijting in de Lands-behoeften te voorzien, uit hoofde, dat de betaling van de schuld der Provinciale Staten alleen in staat is, de Inwoners van het Hessische van eene sterke Krijgs-contributie te bevrijden. Dan, dewijl het credit der Staten alleenlijk berust op de zekerheid van de handhaving hunnes toekomstigen aanwezigs, hebben zij zich tot den Gouverneur-Generaal gewend, met verzoek, van ten dien aanzien eene verklaring te willen doen.

Deze verklaring is op eene genoeglijke wijze geschied. Z. Exc. gaf hen te kennen, dat de vrijheid, welke Z. M., bij het 5de Art. des Decrets van den 5 Januarij, aan de Staten gelaten had, om zoodanige maatregelen bij de hand te nemen, als zij, tot de betaling hunner schuld, gepast zouden oordeelen, mitsgaders hunne plegtige bijeenroeping, die vervolgens heeft plaats gehad, een voldoende bewijs opleverden van de handhaving der Hessische Constitutie, in al het geen de Staten betreft. Z. E. heeft zich ook bereid getoond, om ten hunnen voordeele tusschen beiden te komen, ten einde de Keizerlijke garantie te verwerven, door de Staten, in de tegenwoordige omstandigheden, verlangd wordende.

ZEE-RIVIER-SCHEEPS- EN WEDER-BERIGTEN.

Te Algeziras zijn opgebracht de Schepen *Aurora*, Kapit. *Craboc*, van Falmouth naar Napels, en *Margaretha Magdalena*, Kapit. *Eger*, van Yarmouth naar Livorno.

Te Perros is, den 18 Februarij, uit hoofde van den geweldigen Storm, binnengelopen, het Engelsch Oorlogs-Goetschip *the Albatros*, Kapitein *Edouard Johnson*, gewapend met 14 Karonnades en 30 man Equipage. Dit welbezeld Schip is geheel nieuw.

Tusschen Douvres en Deal zijn, in den storm van den 18 Februarij, 23 Schepen gestrand. Te Duis heeft een Oorlogschip tegen een Schip van 200 Lasten, dat uit de Koloniën kwam, gestooten: beiden zijn gezonken, zonder dat een éévig mensch heeft kunnen gered worden. Te Sheerness zijn de schaden mede zeer aanmerkelijk geweest.

Het Engelsch Brikship *Camillus*, van 75 lasten en 9 man Equipage, Kapitein *Thomas Robinson*, is, den 23 Februarij, door de Logger *Napoleon* genomen. Een half uur daar na heeft een Engelsch Korvet hetzelfde hernomen. Naauwelijks, echter, was 'er Scheepsvolk op gezet, of het gelukte den *Napoleon* hetzelfde andermaal te veroveren. Die prijs is te Duinkerken binnengekomen.

Het Brikship *the London Merchant*, Kapitein *Attinson*, van 75 Lasten en 7 man Equipage, genomen door den Franschen Kaper *l'Espoir*, is den 25 Februarij te Duinkerken aangekomen.

Het Engelsche Brikship *the James*, dat door het Fransche Kaperschip *l'Etoile* was genomen, (zie Koninklijke Courant N°. 57,) is, bij Grevelingen, op strand geraakt.

Sedert eenige dagen gaat de Seine, te Parys, voort met geweldig te rijzen, en dat in weerwil van de drooge koude, die aldaar, bij voortdurende, heerscht. Men kan de Kaden van de Louvre en van *la Vallée* niet anders dan met schuifjes overtrekken. De Greve en het Eiland Louviers zijn half met water bedekt, benevens het grootste gedeelte der straten, die, door middel van riolen, met de Rivier gemeenschap hebben. De zuilen, waar op de brug genaamd *le Pont des Arts* is gevestigd, zijn geheel onder water. De *Cours-la-Reine*, de meeste tuinen van Chaillot, de weg naar Versailles en een gedeelte der Elizeische Velden, zijn zoodanig overschroomd, dat een aantal menschen, het zij om zich naar Pasly te begeven, het zij uit vermaak, dezelve met schuiten bevaaren. Den 3 Maart, 's morgens, stond de Seine, te Parys, bijna ter hoogte van 8 Mètres, zijnde hetzelfde peil, waartoe zij, in de vreeselijke overschrooming van 1751, geraakte.

Te Bercy, nabij Parys, staat het water gelijk met de eerste verdieping der huizen. De vlakte van Ivry is, voor een groot gedeelte, onder water. Ook is de weg van St. Denis naar Pontoise, door la Briche, overschroomd.

Men heeft opgemerkt, dat de Marne weinig gezwollen is, en bijna niets heeft toegebracht tot deze overschrooming, welke veroorzaakt is door de groote menigte, in Opper-Bourgonje, gevallen sneeuw, welke de zonnigheid heeft doen smelten.

Ook te Rouaan staat een gedeelte der Kaden onder water.

KOOPHANDEL, FABRIEKEN EN TRAFIEKEN.

De Deensche, Amerikaansche en Portugeesche Schepen voeren, onder

neutrale vlag, te Triest vele koloniale voortbrengselen aan, het geen den handel eene soort van levendigheid bijzet. Sedert dat de Oorlog tusschen Rusland en de Porte is uitgebarsten, hebben de prijzen der Wollen en andere Levantische Koopmanschappen aldaar eene stijging ondergaan. Nogtans ontvangt men 'er, bij voortdurende, die goederen, onder de Oostenrijkse vlag. Aan de voortbrengselen des Koninkrijks Napels is aldaar volkomen gebrek.

PUBLIEKE FONDSEEN.

Den 4den Maart waren, op de Beurs van Parys, de prijzen der publieke Fondsen als volgt: 5 pCt. Gedonfol. joulst. van 22 Sept. 1806, 75 fr. 20 c. *Idem*, joulst. van 22 Maart 1807, 72 fr. 30 c. Actien van de Bank, joulst. van 1 Januarij, 1217 fr. 30 c.

WETENSCHAPPEN, LETTEREN EN KUNSTEN.

Reize naar den Vesuvius.

(Julij 1806.)

Al sedert eeuwen tijd, was het mijn vurige wensch, om Napels vreesdelijke nabuur, na zoo menige uitbarsing, weer eens van nabij te zien. Eene schoone gelegenheid werd mij daar toe aangeboden: Prins *Friedrik van Saxe-Gotha* besloot, met zijn gevolg, naar den berg te reizen; en noodigde mij, om hem te vergezellen.

Die Prins was met zijn gezelschap reeds vroeger naar St. *Juvio* begaan; na den maaltijd werden 'er zestien mullers bestegen, die een bijzonderen weg insloegen, welke zich naderhand met den gewoeten weg van *St. Anna* vereenigt. Bezigheden drongen mij, één uur later af te reizen, dan ik gewenscht had; na het e-en, nam ik een rijtuig en fietste naar Portici. Aan het laatste huis van *Resina* stapte ik van mijn rijdtuig af. Hier vond ik eene lieve groep van Landlieden, onder de schaduw van Oranjesboom en hinnen maalkijs houdende. Ik had grooten dorst; een schoone blond Meisje, in dit land zoo zeldzaam, haalde mij frisch water, en gaf mij eenige orange-appelen, terwijl haar Vader bezig was, mijn muller gereed te maken. Ik besloeg mijn dier, en nu ging het spoedig voortwaarts. Nooit heb ik grotere hitte verdragen, dan op dezen dag; de Zon brandde hevig, geen luchtje bewoog den dampkring; nauwelijks kon men den zee-wind voelen, die anders in de heete Zomer-maanden zich tegen den middag verheft, en de huizen aan den oever verfrist.

Het was de vijftiende keer, dat ik dien berg beklom, en telkens bragt mij die reize in de aangenaamste stemming van de wereld. Gij weet, mijn vriend! welke bekoorlijkheid de natuur aan dat oord van Napels gegeven, en hoe zeer zij bijzonder hier die vruchtbare bevalligheid met het zachte vereenigd heeft. Deze vruchtbare dreven zijn van oude en nieuwe lavastroomen verwoest, en heeft men den rug des bergs bereikt, zoo vormt een boschje de grenscheiding, waar achter de gruwzame asch-velden beginnen; de avond viel, en de zonnestralen begroeteden, achter eenige oude boomen, eene groote rustplaats. Een herder zat met zijne kinderen onder een boom, omringd van zijne kudde, als in een dal van eeuwighe vrede, en alleen het schellekje der weidende schapen brak nu en dan de hemelsche stilte af, welke 'er in de natuur heerschte. Maar boven dat stille toneel verhief zich boven mij de rokende berg, en beneden mij in die diepte lag, in een witten nevel, het trotsche Parthenope, als een groot amphitheater, met zijne groote en kleine steden, voorgebergten en eilanden. Hoe gelukkig kan men hier wezen! hoe gelukkig zijn wij hier geweest, mijn vriend! toen wij hier samen aan den oever woonden. O Mogt de mensch maar altoos het oogenblik waardeeren, zonder in het voorbideene of toekomstige te willen indringen! — Maar zo maakte mij die herinnering aan u weemoedig; en eene huivering drong door alle mijn leden, als ik mij voorstelde, zoo eens de verborgen afgrond dezes bodens zich opende, en alles omkeerde, wat ons nu verheugt, en de zee deze vervaarlijke hoogte inslokte, gelijk andere landen.

Bij den kluzenaar vond ik mijn gezelschap; wij namen eenige ververschingen, en schreven onze namen in het boek; de dag verdween; wij wilden den nacht afwachten. Ik zocht mijne geliefde plaats; den heerde achter de kluis van den eenzamen bergbewoner, waar ik zoo dikwijls gezeten had, om den ondergang der zon te aanschouwen. Eene rafelucht omringde mij, niets belemmerde het uitgestrekt gezicht, eene diepe stilte heerschte in den ganschen omtrek, de bergen waren met rozenrood gekleurd, en de zon ging achter de eilanden onder.

Het toenemend licht in het Oosten verkondigde ons, dat de volle maan opkwam, om onzen weg te verlichten. Men riep, om opterakken, en met den aanvang van den schoonsten nacht vertrokken wij. Naauwelijks waren wij eenigzins voorwaards gekomen, of ik ontwaarde reeds de veranderingen, die niet alleen de crater, maar ook de gansche omtrek ondergaan had. Waar wij voorheen over harde lava liepen, daar lag nu de asch tamelijk hoog, en werd dieper, hoe verder men naar den kegel van den berg opklim, waar dezelve in *lapillo* (*) overgaat, die, hoe hooger men komt, ook grooter van stuk is, en eindelijk den omvang van een hoender-ei heeft.

Waar de berg begon steiler te worden; wachteden zestien mannen ons op, om met twee draagstoelen ons te gerijven. Er waren twee zieke personen in ons gezelschap, die den moeijelijken togt niet doen konden, en evenwel Napels niet verlaten wilden, zonder de spits van den berg beklommen te hebben. Het werk der gidzen en dragers is gansch niet gemakkelijk, en men moet nooit meer van de zwakheid der Zuidlanders spreken. Dikwijls heb ik dezen togt gedaan, en veel met sterke Noordlanders, maar niet lang hielden zij het uit; al spoedig grepen zij naar het touw van den gidz, en lieten zich vervolgens naar boven slepen, terwijl de dragers, met hunnen last, in een vasten tred opklimmen, daar wij alle oogenblikken vreesden, te zullen struikelen.

Op zekeren afstand wisselden de dragers vier aan vier elkander af, en de gansche Keravane staat dan voor een wijl stil, om weer adem te halen.

(*) *Lapillo* noemen de Napolitanen die uitgeworpene bergstof, welke, uit water en asch bestaande, onder het gelijktijdig uitwerpen zich vermits en zoo vast wordt, dat zij eene waterdichte zelfstandigheid is, wanneer zij is hard geworden. Men gebruikt haar in dat land voor pannen of bakstenen. Deze *Lapillo* bestien het lot der Stad Pompeji; waar zij zoo groot en dicht meder vielen, dat zij de lucht verdruisterden, en het aankomen moeijelijk maakten. In het Museum te Portici wordt een stuk van die stof bewaard, waarin voor achtdeelen een groot gedeelte van een Vrouwen-beeld afgedrukt is; men vond op de plaats, waar het lag, arm-handen, hals-sieraad en oor-ringen met den schedel, wiens onderkaak de zoogenoemde tanden van verstand nog niet volkomen bezat. De ongelukkige telde waarschijnlijk nog geen 24 jaren!

Niets haalt bij de drift der Napolitanen; niets kunnen zij langzaam doen, en het is, als of zij bij elke bezigheid, van een inwendig vuur gedreven worden. Zij loopen ligt en vaardig den berg op, zijn nooit verdrietig, alleen beklagen zij zich, dat zij voor hunne moeite niet beter beloond worden. Nauwlijks rust men eenige oogenblikken, of die voor uit zijn, roepen: *anima! anima!* waar mede de jongens den reiziger nitmoedigen, om eenige verversching van hun te nemen.

De laatste uitbarsting had den ouden weg geheel verwoest, en de gansche gedaante van den berg zoo zeer veranderd, dat de gidfen en ezeldrijvers eerst een nieuw pad banen moesten, dat zeer bezwaarlijk was, doch in het vervolg zoo moeilijk niet zijn zal, als het vorig pad, zoo het maar bereeden wordt. Men verhit zich bij het opklimmen der mate, dat men, net van zweet, boven komt; doch de lucht is zoo zuiver en zoo droog, dat men in weinige oogenblikken zich geheel hersteld heeft.

De eerste, die den top bereikt, geeft door zijn geroep een teeken; dit geschiedt dan doorgaans door een jongen knaap, welke met eene wonderlijke vluheid naar boven klimt. Wij hoorden al het geroep, toen wij nog een gedeelte van den weg hadden afgelegd; nu bevonden wij ons juist op den rand van den vorigen crater, maar daar was alles veranderd.

Ik was anders met den berg zeer wel bekend; doch thans verbeeldde ik mij, in een gansch ander oord te wezen; ik zag eene nieuwe schopping. Voor de laatste groote uitbarsting was de rand en eene groote streek afwaarts ten Zuiden, door geweldige lavastroomen diep ingehold, en in eene gruwzame verwoesting stonden de zijwanden hoog op den omtrek van den gescheurden berg, tusschen welke groeven de vuurstream maanden lang gevloeid had. Nu zag het oog niet meer die vreeselijke diepte, niet meer die gloeiende lava; maar dezelve had zich, onder haren loop, ten laatste verhard, en hier en daar was een heuvel geschild. Alleen bij de lava kolk, was in den rand des kegels eene nieuwe crater-opening overgebleven. Voor eenige jaren steeg ik luidend voeten en dieper neder in den ouden crater, welke toen reeds een omgestorten kegel formeerde; thans zag ik, door verschrikkelijke omwentelingen, nieuw ontstane bergen en dalen, en tusschen door, eene ver uitgestrekte vlakte, waar voorheen eene onafzienbare kluit gewaest was. Voorheen wandelde ik in de duisterste diepte over een uitgestrekt veld van asch, waar men overal over rokende scheuren stappen moest, om de drie merkwaardige, naast elkander zijnde, openingen te zien, wier verzengende gloed *Torre del Greco* verwoest, en het instorten van den bovenberg veroorzaakt heeft. Thans treedt men op eenen effenen bodem, naast den rand van den ouden crater; maar elke voorstap geeft eene schudding van den bedriegelijken grond, waar op een dof, onderaardsch geluid volgt. Nog eenige stappen verder, en wij zien, in eene lange diepe kluit, de lava koken, en zwavel-vlammen slikkeren.

Onophoudelijk door dalen en over heuvels leidt de zeer moeilijke weg naar den nieuwen crater. Het pad loopt midden over den steilen afhang van een berg, die in de laatste uitbarsting ontstaan, en wter ter helft in den afgrond is neergeflost; zijne hoogte schijnt den wandelaar te zullen verpletteren, zijne diepte te verzwelgen. De angst vermeerdert met elke schrede; de gansche oppervlakte van den berg beest, en schijnt gedurig te schudden. Het afrollen van zand, asch en kleine steenen geeft een zonderling geruisch, dat een vromtustenden indruk op de ziel van den reiziger maakt.

Bijna eene Italiaansche mijl wandelden wij door de verwoesting, tot dat wij eindelijk aan den crater kwamen, die niet dieper, dan 300 voeten is. In het midden van denzelfden ziet men nog vloeibare lava, uit welke onophoudelijk rook stijgt. Voor hun, welke de groote lavastroomen in de laatste twee jaren niet gezien hadden, was dat een vreemd gezicht. Langen tijd konden zij hunne oogen van dat bewonderingswaardig schouwspel niet afwenden, daar eene vloeibare vuurstof uit het hart der aarde voortkwam. Maar hoe klein was alles, in vergelijking van die uitbarsting, die wij eens samen zagen! Toen formeerde zij eene zee van vuur, die in verwoestende stroomen over den afgrond liep, beneden in verscheidene armen van grooten omvang zich verdeelde, nu in wilde cataracten speelde, dan in wijde vloedvelden verder ging, en eindelijk in de kokende zee haren loop eindigde. Zoo heeft elk zijnen bijzonderen maatstaf. Wie alleen het kleine gezien heeft, dien is alles groot.

Hier bij het einde onzer reize, schaalden wij ons rondom den crater, en zagen met ontzetting en in stille verwondering naar de brandende steile, die in den berg woelde, toen onze Cicero op eens de stilte afbrak, en ons in onze beschouwing sloorde. Hij verhoorde verscheidene geléstukken, die hij van vreemde Vorsten bekomen had, welke hij naar den berg vergezeld. Hij noemde hunne namen, gaf eene beschrijving van alle uitbarstingen, die hij had bijgewoond, en verhaalde dingen, die ik dikwijls genog van hem gehoord had. Hij sloorde mij in mijne weemoedige gedachten niet, waaraan ik mij overgaf. Ik zag beneden die onverzienbare streken, van het maanlicht beschienen, wier bergen en dalen, in de afwisseling der schaduwen, zonken en zich verhieven, gelijk de volkeren der wereld. Zal dat alles morgen nog zoo wezen? Zal de Zee, die nu zoo vriendelijk langs den oever kabbelt, niet meer woeden? Heeft zij niet reeds een land verzwolgen, waarin wellicht gelukkige menschen woonden? Hoe laag zal dit oord verhoond blijven? Misschien is deszelfs bodem reeds uitgehold, en het graf bereid, waarin dit schoone land eens verzinken zal. Ligzinnige geest, die in de menschen leeft! De sferveling wandelt eenwig over graven, en denkt nooit aan zija eigen graf, waarin hij liggen zal.

Ten schouwspel is hem de groote werkplaats der natuur geworden; gerust ziet hij hare bedrijven aan, en lacht en dartaelt, terwijl in dat eigen bedrijf de natuur, voor zijne oogen, zijn ondergang bereidt!

De maan had de helft van haar pad afgelegd, en wij keerden naar den zandberg terug; het snel afglijden van den zandberg maakte ons opgeruimd; onze maaltijd bij den eenzamen man was vrolijk, en 'smorgens, om twee uren, kwamen wij weer in Napels aan.

THEATRE FRANÇAIS de la HATE.

LES COMÉDIENS ORDINAIRES DU ROI donneront demain, Mercredi le 11 Mars, PAR EXTRAORDINAIRE. ABONNEMENT GÉNÉRALEMENT SUSPENDU, AU BÉNÉFICE DE M. MILORD, la 3eme Représentation DES MARIS GARÇONS, Opéra en un Acte, de Gauguiran, Nantaul et Berton; suivi DES ORIGINAUX, Comédie en un Acte et en prose de Dugazon, dans laquelle Mr. Faure remplira quatre rôles différens: Le Spectacle sera terminé par la 1ere Représentation de CLEMENTINE OU LA BELLE MÈRE, Opéra en un Acte, de Vial et Fay.

N E D E R D U I T S C H E S C H O U W B U R G.

In de Koninklijke Fransche Comedie-Zaal.

Op HEDEN, Dingsdag, den 10 Maart 1807, zal, door de Nederduitsche Tooneelstukken, in de Koninklijke Comedie-Zaal in den Haag, vertoond worden: 'T GEVAARVOL KASTEEL OF DE WOESTIJN IN POLEN, groot nieuw en zeer beroemd Tooneelstuk naar 't Fransch, door B. A. Fallé, verlierd met al deszelfs Decoratiën, Costumes en verdere Theatrale benoodigheden; gevolgd van: DE TWEE GRENADIERS OF 'T GELUKKIG MISVERSTAND; Vrolijk Blijspel, naar 't Fransch. Beide deze Stukken zijn te bekomen bij H. S. de Groot, over 't Stadhuis.

A D V E R T E N T I E N.

De genen, welke verlangen eenig Request of Petitie in geschrifte aan Zijne Majesteit in te dienen; zullen gehouden zijn hetzelfde op behoorlijk Zegel te stellen, in conformiteit van de Wet van den 23 November 1805, op dit stuk bestaande, en hetzelfde voorts te overhandigen, of te doen overhandigen, aan den Auditeur van den dag, op het Koninklijk Paleis.

Den Haag, den 28 Februarij 1807.

PUBLIEKE VERKOOPING, van eene groote Partij AFBRAAK, dewelke zal verkocht worden op het Binnen-Hof, voor contant Geld, door den Inspecteur der Gebouwen van Zijne Majesteit den Koning van Holland, op Maandag den 16 Maart 1807, des middags om 12 uren precies, bestaande in eene groote partij Binten, Deelen, Schuiframen, Deuren, en het gene verder te koop zal worden geprefenteerd; alles op den dag der Verkoopinge te zien, des morgens van 9 tot 12 uren, wanneer de Verkoopinge immediaat zal beginnen.

Zegt het Voort.

** De Raad en Rentmeester-Generaal van 's Lands Domeinen in Voorne en de Beyerlanden, JACOBUS ROEST, is van meeninge, op Dingsdag den 17 Maart 1807, voormiddags ten tien uren, ten Regthuize op het Eiland Roosenburg, in het openbaar te Verpachten: (integaan 1 Mei 1807, en te geduren tot wederopzeggen van 's Lands wege,) het Veer van daar op Zwartewaal en de Nieuwsluis, als mede het regt tot vervoeren van Granen en Koopmanschappen van dat Eiland, ingevolge de Conditien, welke, den 9, 10 en 16 dezer maand, ten zijner Kantore binnen de Stad Brielle ter visse zullen liggen, terwijl aldaar tevens nadere onderrigtingen te bekomen zullen zijn.

** Op Authorisatie van den Raad van Financiën in het Departement Holland, presenteert de Ondergeteekende, Rentmeester van 's Lands Domeinen op Tersehelling, aldaar, op Vrijdag den 20 Maart 1807, in Publieke Veiling, en voor Contante betaling, *ad opus jus habentium*, te Verkoopen: 66 stukken blokken Mahognie-Hout, van doorgaande lengte 10 à 12 voet, en dik 18 à 27 duimen Vriesche Houtmaat, alsmede een of twee Bootjes, en een bagatel Band-ijzer, een en ander zoo als daags te voren en op den Verkoopdag door de Gegadigden zal kunnen gezien worden; en zal, ten gerieve der Kooplieden, op Donderdag den 19 Maart, van Halligen naar herwaarts afvaren, Schipper Jacob Oepkes, zoo ook van Vlieland occatie zijn, om met de Post-Schuit van Tersehelling te varen, en zal de verkoop tot den aankomst van eerstgenoemd Vaartuig opgehouden worden.

Westersehelling, den 1 Maart 1807.

F. P. ROBBÉ.

** De Heer Martinus Langevoel, Bailluw en Opper-Strandvonder van Texel en 't Eierland, als hier toe behoorlijk geauthoriseerd, zal, op Maandag den 16 Maart 1807, 'smorgens ten 10 uren, aan den Buys op Texel, publiek *ad opus jus habentium*, voor contant geld doen Verkoopen: Blokken Mahogniehout, van onderscheidene lengte en dikte, waar onder van 3 voeten in 't vierkant, als mede: twee vreemde Zee-Tonnen, en een dito Baken, met eene zware Yzere Ketting. Alles op de Stranden van Texel en Eierland aangespoeld, of gevischt, geborgen en aldaar opgescheept. Liggende al hetzelfde bij de Onder-Strandvonders, zoo op Texel als Eierland, alwaar het, twee dagen te voren, voor een ieder te zien zal zijn.

** De Commissie van Landbouw in het Departement Gelderland brengt hier inede ter kennis van allen, die eenige Verzoeken of Voordragten mogten willen doen, of hier bij eenigzins belang hebben, dat zij hare gewone Voorjaars-Vergadering zal houden in het Departementaal Gebouw binnen Arnhem, op Woensdag den 25 Maart 1807.

Ter Ordonnantie van voorz. Commissie.

W. R. OP TEN NOORT, Secretaris.

** TIEL. Bij onderlinge overeenkomst, is de STADS-FRANSCHIE KOSTSCHOOLHOUDERS-PLAATS in deze Gemeente vacant geworden; het vaste Traktement is 400 Guldens, buiten het Kost- en Schoolgeld; als mede is, door het overliden van J. van Wermesterken, de ONDERWIJZERS-PLAATS in de Nederduitsche Stads-School, met het daaraan verbonden VOORZANGERS-AMBT bij de Hervormde Gemeente alhier, opengevallen; het Traktement bedraagt 300 Guldens, behalven het Schoolgeld, en het vrij gebruik van Huis en Tuin. Die naar deze Bedieningen willen staan, moeten zich daartoe, in persoon, of bij vragtrijve brieven, vervoegen bij den Magistraat dezer Stad, vóór of uiterlijk op den 12 April 1807, en elk van een getuigschrift van den eersten of tweeden Rang en bewijzen van goed gedrag voorzien zijn.

** Het Gemeente-Bestuur van Oirschot, Departement Brabant, maakt bij deze bekend, dat de JAARMARKT, aldaar gewoonlijk plaats grijpende op Dingsdag, na beloke Paasfehen, ditmaal (mits den invallenden heiligen dag) gehouden zal worden op Woensdag daaraanvolgenden, den 8 April 1807.

** Iemand de verischte bekwaamheid hebbende, om als Chirurgijn en Vreemde-arts te fungeren, in den Dorpe van Schalkwyk, op een Traktement van 95 Guldens, kan zich adresseeren aan den Schout B. van der Pauw, vóór den 1 Mey 1807, te Schalkwyk voornoemd.

** Uit kracht van autorisatie bij den Geregte van Aarlanderveen, ten profijte van het gedecoreerde derde defaut, verleend aan Maria van Henten, is haar Man Johannes Jansen, in naam als boven voor de vierde of laatste maal, *ex super abundant*, bij edicte gedagvaard tegens Dingsdag, die zijn zal, den 17 Maart 1807, des voormiddags ten 12 uren, om het intendith in cas van malitieuze desertie, met de stukken daar toe relatief, te zien overleggen en verifiëren, mitsgaders vonnis verzoeken.

** Alle de genen, welke iets verschuldigd zijn aan, of te vorderen hebben van Frederik Wagoner en Catharina Helmich, Lechte Lieden, gewoond hebbende te Ryswyk, geïvehen daar van, uiterlijk vóór den 25 Maart 1807, betaling of opgaaf te doen aan den in gemelden Boedel gefielden Sequester, en de schriftelijke opgaven daar van te bezorgen in het Regthuis van Ryswyk.